

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddaeo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus secundi scena prima

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, Η ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΧΟΡ. ⁵ Ω φίλτατ' ἀνδρῶν ἔ νεανικότατε,
 "Ὅσῳ ἀπὸν παρέχεσ ἡμῖν Φροντίδα;
 610 Καί νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
 "Ἀχθίλον ἡμῖν πᾶς τὸ φράγμα ἠγωνίσω.
 ΑΛΛ. Τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβουλ' ἐγενόμην;

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἦ.

ΧΟΡ. Νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
 "Ὡ κελά λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἐστὶ λόγων
 615 Εἰργασμῶνε, εἴδ' ἐπέλ-
 θοις ἅπαντ' αἰ μοι σαφῶς.
 "Ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ
 Κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ὅτ' ἀκῆσομαι.
 Πρὸς τὰ δ', ὦ βέλπιτε, θαρσήσας λίγ', ἄς ἄ-
 620 παντες ἠδόμευδά σοι.

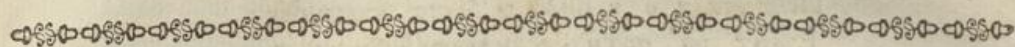
Ἰαμβικοί Τρίμετροι.

ΑΛΛ. Καί μιν ἀκῆσά γ' ἄξιον ἔ φραγματάων.
 Εὐθὺς γ' αὐτῆ κατόπιν εἰθέδ' ἰέμιεν.
 "Ὁ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασίθεροντ' ἀναρρήγνυς ἔπει,
 Τραυτθλόμην' ἤρειδε χεῖ' ἔ ἰπώεων,
 625 Κρημνὸς ἐρείδων, ἔ ζευαμόταυ λέγων.

Πίστα-

"vf. 608. Ω φίλτατ'] Chorus convertit sermonem ad Iliciarium, quem videt venientem e Senatu, ubi causam suam egerat contra Cleonem. Ex Notis Ca-sauboni."
 "vf. 612. Νικόβουλ'] Quasi dicat, se jam non amplius esse Allantopolam sed Nicolulium: nempe ex ipsa te sumto nomine; quia ἐν τῷ βουλῷ, in senatu, a Cleone reportaverit vicin, videriam: aut quia Senatium antea Cleoni faventem quasi vicerit, & ad suas partes per-

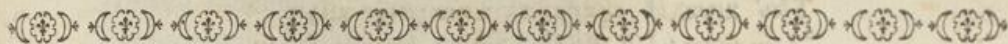
traxerit; ipse dicit infra, vf. 678. ἄς τὸν βουλὸν εὐθὺς ὀβολῷ κορίαντις ἀναλαβὸν ἐλήλυθα. Saepe fingit nomina propria hominum ex rebus; ut in Thesmophoriaz vf. 315. ἀλλ' εὐθέως ἔ φέρουσι, τίς βελουτὸς ἐστὶ ἀμεινον; Sic Ἀμυνίας hic in Equit. vf. 567. & in Pace vf. 991. λυ-σον δὲ μάχας, ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμιεν. ubi vide Notam. vf. 613. Ἐπολολύξαι] Est clamorem faustum tollere. Aeschylus in Septemthebana vf. 331. πῶτερον χαιρῶ καπο-λολύξα πύλαις ἀσπίδι σαρπηρὶ ἢ τὰς μογαῖς καὶ δυσδαί-μονιας

SCENA PRIMA.

CHORUS, ALLANTOPOLA, VEL AGORACRITUS.

CHOR. ô Charissime hominum & strenuissime,
 Quantam mihi absens exhibuisti curam!
 610 Nunc itaque postquam salvus rediisti,
 Narra nobis quomodo rem gesseris.
 BOT. Quid aliud, quam victor senatus sum factus.

STROPHE VERSUUM VIII.

CHOR. Nunc ergo par est, ut omnes faustum clamorem tollant.
 ô Qui praeclara nuncias, multo autem praeclariora, quae nuncies,
 615 Fecisti, utinam re-
 censeas mihi omnia perspicue;
 Nam ego mihi videor
 Vel longam viam confecturus, ut auscultem.
 Itaque, vir optime, audacter dic, nam o-
 620 mnes gratulamur tibi.

Jambici Senarii.

BOT. Equidem operae pretium est audire res istas.
 Nam statim a tergo hinc eum sequebar.
 At ille intus tonantem rumpens vocem
 Equites increpabat monstra & portenta loquens,
 625 Confragosis verbis incessens, & conjuratos memorans.

Quae

μῆνας ἀπίκνυς κλαῖων πολυμῆχους. Utrum gaudeam &
 bimium canam videm incolunem seruantem (Deo); an mi-
 seros & infelices deslebo duces? Euripides in Electra vs.
 691. Ἦε ἢν ἔλθῃ τίςτις εὐτυχῆς σίδην, ὀλοθῆσθαι πάν-
 θαμοῦ. Ἐνθακοῖσθι δὲ σε Ἰδαίτια ἔσθαι ἢ δὲ — Nam
 si lacta de te fama venerit, tota domus iubilabit; sed te
 caeso, contraria his fient. Idem in Medea vs. 1176.
 Ἐστ' ἀντιμολοπιῶν ἕκαστ' ἀποδύσθαι μίγαν κακῶσιν. Deinde

contrarium faustae exclamationi emisit magnum ejulatum.
 Vide tamen Notam infra ad vs. 1321.
 vs. 614. Ἀμείνων ἔτι] Ita quidem Editiones; sed
 mallem ἀμείνων ἔτι propter antecedens κακῶσιν.
 vs. 624. Ἠρεῖα καὶ δὲ ἰσπῆσθαι] In Nubibus vs. 558.
 ἀλλοῖσθ' ἢδὲ πάλιν ἐπίδουσι sic Ἐπίδουσι.
 vs. 625. Καταμῆς ἐπίδου] In Ranis vs. 939. ὁ δὲ χῆ-
 μος γ' ἡμεῖσιν ὀμμάδης ἀν' ἡμεῶν ἰδιῶς τίτληται.
 E e e 2

- Πιθανώτατα δ' ἢ Βυλή γ' ἅπασ' ἀκρωμυρή,
 Ἐγίγνετ' ὑπ' αὐτῆ ψευδατραφάξι πλέα,
 Κἀβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνεσπασε.
 Κἀγώ γ', ὅτε δὴ ἔγνων εἰδεχόμενόν τῆς λόγους,
 630 Καὶ τοῖσι Φενακισμοῖσι ἐξαπατωμένον,
 Ἄγε δὴ Σκίταλοι, καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
 Βερέεχθοί τε, καὶ κόβαλοι, καὶ μέθανες,
 Ἄγροα τ', εἴ ἢ παῖς ὦν ἐπαιδύθην ἐγώ.
 Νυνὺ μοὶ θεάσθε, καὶ γλώσσαν ὑποπορον δότε,
 635 Φωνίῳ τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
 Ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνῆρ.
 Κἀγὼ προσέκυσα· κἀτα τῶ φρωκίῳ θένων
 Τίω κηκλίδ' ἐξάραξα, κἀναχαρῶν μέγα
 Ἄνεκχαρον· ὦ Βυλή, λόγους ἀγαθὸς φέρων
 640 Εὐαγγελίσα δ' ὄρωτον ὑμῖν βέλομαι·
 Ἐξ ἔ γ' ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
 Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀζιωτέρας.
 Τῶν δ' ὀβείως τὰ πρόσωπα διεγαλιύισεν
 Εἴτ' ἐτεφάνην μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ ὄφρασα
 645 Αὐτοῖς σπύρρητον, ποιησάμενον ταχὺ,
 Ἴνα τὰς ἀφύας ἀνοῖντο πολλὰς ἔ βολῆ,
 Τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ πρύβλια.
 Οἶδ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἐμὲ ἐνεκχιύισαν.
 Ὅδ' ἔσπονόησας ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς ἄρα
 650 Οἷς ἦδεθ' ἢ Βυλή μάλιστα ῥήμασι,
 Γνώμην ἔλεξεν· Ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ,
 Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγέμενός μου,

Εὐαγγ-

vf. 627. Ψευδατραφάξι πλέα] Scholiastes: Plenus mendaciorum. Ἀτραφάξις autem est species oleris, celeriter in magnam altitudinem crescentis. Cum itaque Cleo falsis criminibus accusaverit Equites, Senatusque visus sit ei credere; dicit Senatum repletum esse pseudatraphaxi, quasi dicas, falsa atriplice: taxans Cleonem, quia sit mendax; Senatum autem, quia mentientibus & calumniantibus facili credat; nempe quam facili illud olus crescit. De oleris illo Glossæ: Ἀτραφάξις, τὸ χυροσάχανον, Atriplex.

vf. 628. Ἐβλεψε νάπυ] Νάπυ est Sinapi, cujus nota est acrimonia. Per metonymiam subjecti pro adjuncto, νάπυ ponitur pro δριμύ, acerbum: & deinde per enallagen partium orationis, δριμύ pro δριμύως, ut in isto: ἐβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμύ, in Ranis vf. 564. Sic, βλεπόντων κέρδαμα in Vespis vf. 453.

vf. 631. Σκίταλοι] Fingit Deorum nomina ridicula: plerumque ab usu abhorrentia, ut & hoc est, a Σκίτων formatum, quod Scholiastes dicit fuisse Fullonis cuiusdam nomen, hominis nihili, & improbi. Φίναξ autem est vox bona, & improfferem significat: Βερέεχθοι

plane ficta, ut Διτόλας & Σκεβλίος in Ranis vf. 615. in quibus nihil fere inest Graecitatis. Κίβαλος vox usitata Comico, ut & Μύθων, quas conjunxit etiam in Pluto vf. 279. διαρραχίς, ὡς μύθων εἰ, καὶ φύσῃ κίβαλος. De μύθων vide infra, vf. 693.

vf. 636. & seq. Ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνῆρ. κἀγὼ προσέκυσα] Ridiculum omen. Ad imitationem eorum, qui si aliquid dicant, quod maxime vellent auspicato ab ipsis dictum esse, & si forte interea aliquis sternutat, bonum omen inde capiunt; ut apud Homerum Odyss. cum Penelope de reditu Ulyssis loqueretur: eaque vix verbum elocuta, Telemachus sternutasset; bonum signum habebatur, & erat. Sic apud Xenophontem Lib. III. Ἄναξ. cum Xenophon consolaretur milites, atque spem reditus in patriam & salutis superesse diceret; statim, aliquo sternutante, omnes bonum & divinitus missum omen agnoscebant: verba haec sunt: τὸτο λέγοντί μοι αὐτῷ, πρίσθενί μοι τις ἀνέσαςίς δὲ εἰ στρατιώται, πάντες μὲν ὁρμή προσκυόντων τ' εἶπον. καὶ Ἐκρυφῶν εἶπε, δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἵπτι περὶ σωτηρίας ἡμῶν

- Quae cum omnia tanquam vero simillima Senatus audivisset,
Mendaciis tam facile impletus est, quam atriplex nascitur,
Et acerbe intuebatur, frontemque corrugabat.
Atque ego, cum jam cognossem eum illius verba admittere,
630 Et fallaciis decipi,
Agite, inquam, Dii praesides ignobilitatis & fraudum,
Et stultitiae, & hominum vafrosum atque scurrilium:
Tuque, ô forum, in quo puer eruditus sum ego:
Nunc mihi audaciam, nunc mihi linguam expeditam date,
635 Et vocem impudentem. Haec meditati mihi
A dextra pepedit cinaedus quidam:
Et ego adoravi: deinde podice verberans
Discussi cancellos, & magno hiatu oris
Exclamabam: famam bonam apportans
640 Bona renunciare vobis primum volo:
Ex quo enim hoc bellum ingruit,
Nunquam vidi apuas viliores;
Illorum autem vultus statim fiebat ferenus:
Deinde me coronabant ob faustum nuncium: & ego indicabam
645 Eis rem secretam, operae compendium faciens,
Ut apuas emant multas uno obolo,
Arriperent trullas opificum.
Illi vero plaudebant, & me ore hiante spectabant.
Ille animadvertens, Paphlago inquam, non ignarus:
650 Cujusmodi verbis maxime capiatur Senatus,
Sententiam pronunciavit: Auditores, jam cenfeo,
Quia res laetae annunciatae sunt,

Ut

αρχόντων, οἰωνός τῶ Διὸς τῶ Σατύρου ἰδόν, εὐχασθῆναι
τῶ θεῷ τίτιν θύσαν στυγίαν. Istud dicente ipso, ster-
nutat aliquis; quod cum milites audirent, omnes uno impe-
tu adorabant Deum. Tum Xenophon dicebat: Mibi, ô Vi-
ri, placet, quoniam, nobis de Salute loquentibus, omen
Jovis Servatoris apparuit; vocera huic Deo sacrificium
pro salute. De omne sternutamenti Comicus in Avibus
vf. 721. Πλαμὸν τ' ὄρνυ καλεῖται. Crepitum ventris
Homerus etiam non minus jocosè quam Comicus,
omen facit: & expresse vocat οἰωνόν Hymno in Mer-
curium vf. 295. ubi simul & sternutamenti fit men-
tio. — τότε δὲ κρατὺς Ἀργυροῦλος Οἰωνόν προήκειν,
ἀειρμυῖν μὲν τὰ χερσὶ Τηλέμονα γαστρὸς ἰριδὸν ἀτάσθα-
λον ἀστυλιόταν. Ἐαυμῆνας δὲ μετ' αὐτὸν ἐπίπλεον. —
ubi mox Apollo dicit: Εὐρήσω καὶ ἴππειρα βοῶν ἰθιμα
κάρινα, Τάτοις οἰωνοῖς. — Tunc fortis Mercurius omen
emittit, dum manibus tollitur, miserum ventris operarium,
pestimum nuncium: statimque postea sternutavit. — Apol-
linis verba: Inveniam posthaec boves, bis ominibus.
vf. 641. Ὁ πόλεμος κατεργάην] Acharn. vf. 527.

ἀλλὰ τῶ πολέμου κατεργάην. ubi vide Notam.
vf. 642. Οὐπόποτ' ἀούας εἶδον ἀξιώτιμα] Diphilus
apud Athenaeum VI. p. 226. Οὐ πόποτ' ἰχθύε εἶδα τι-
μιωτίους ἰδόν. — Nunquam pisces cariores memini me
vidisse. Eubulus Comicus apud Eundem II. p. 47. —
καὶ γὰρ ἀξιώτιμος Παιδῶν, ὡς ἰοίαι, τὰς ἀρετὰς ἰαί.
Namque, ut videtur, villiori pretio ibi vendunt panem.
vf. 644. Ἐστράγγον μ' εὐαγγέλιον] In Pluto vf. 765.
καὶ γὰρ ἀναδύσαι βέλομαι εὐαγγέλιον σί.
vf. 647. Δημοκράτης] Glossae: Δημοκράτης, opifex. πο-
δερатор. Vide in Page vf. 428.
vf. 649. seq. Εἶδός τερα εἰς ἄδελφ' ἢ βελία] Ipse Cleo
infra de Populo Atheniensis dicit: ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν,
ὡς Λαμιζέλιον, vf. 711.
vf. 652. seq. Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσι — θύσαν ἰκα-
τὴν εὐε.] Euripides in Alceste vf. 1155. Χορὸς ἐπ'
ἰσθλαῖσι συμφοραῖσιν ἰσθλαῖ, Βωμῆς τε κισσῶν βελόται-
σι προσροπαῖς. Chorus ob felicem rerum eventum insti-
tuere: arasque perfundera (imbuere) nidore victimarum in
supplicationibus.
E e c 3

- Εὐαγγελία θύειν ἔχατὸν βῆς τῆ θεῆ.
 Ἐπέβλεπεν εἰς ἐκείνον ἢ Βελὴ πάλιν.
 655 Κἀΰ γ', ὅτε δὴ ἔγνω τοῖς βολίταις ἠπήμεν[⊙],
 Διηκοσίοισι βροσὶν ὑπερηκόνησα.
 Τῆ δ' Ἀρροτέρα χ' χιλίων παρήγεσα
 Εὐχλίω ποιήσα[⊙] χμάρων ἑσαύειον,
 Αἱ τευχάδες εἰ γενοία[⊙] ἔχατὸν ἕ βολῆ.
 660 Ἐκαρὰδῶκεσεν εἰς ἔμ' ἢ Βελὴ πάλιν.
 Ὁ δὲ ταῦτ' ἀκέσας, ἐκπλαγείς ἐφλυάφα·
 Κἀ[⊙] εἶλκον αὐτὸν οἱ Πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται.
 Οἶδ' ἐθορύβεν αἰεὶ τ' ἀφύων ἐσηκότες·
 Ὁ δ' ἠντιβόλῃ γ' αὐτῆς, ὀλίγον μείνω χρονον,
 665 Ἴν', ἀτθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαίμων[⊙] λέγῃ,
 Πύθη[⊙] ἀφίκα[⊙] γ' αἰεὶ σπονδῶν λέγων.
 Οἱ δ' ἐξ εἰδὸς τόματ[⊙] ἅπαντες ἀνέκραγον,
 Νωὶ αἰεὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
 Ἦσαντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 670 Οὐ δέομεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμ[⊙] ἐρπέτω·
 Ἐκεκράγησάν τε τῆς Πρυτάνεις ἀπίνα·
 Εἶ[⊙] ὑπερεπίδων τῆς δρυφάκεις πανταχῆ.
 Ἐγὼ δὲ τὰ κοεῖαν' ἐπειάμην ἰσοδραμῶν,
 Ἄπαντα, τὰ τε γίται, ὅσ' ἦν ἐν τῆ ἀγροῆ.
 675 Ἐπει[⊙] ταῖς ἀφύαις ἐδίδον ἡδύσματ[⊙]
 Ἄπορῆσιν αὐτοῖς αἰετῖα, καὶ χαλκίζομιλυ.
 Οἱ δ' ὑπερεπήνην, ὑπερεπίπασζόν τέ με
 Ἄπαντες ἕπος, ὥτε πτω Βαλίω ὄλλω
 Ὁβολῆ κοεῖανοῖς ἀναλαβῶν ἐλήλυθα.

vf. 655. Εὐαγγελία θύειν] Xenophon Lib. I. Hell. p. 262. ἔθου εὐαγγελία, καὶ τοῖς στρατιώταις ταυθγαιε διηκοποιήσθαι· Sacrificavit, quasi ob luctum nuncium, & milites iussit convivari. Isocrates in Areopagitico: ἐπὶ ποσάδταις πράξεσιν εὐαγγελία μὲν διεῖδον τεθόκαμεν· In tantis rebus his jam boni nuncii sacrificia fecimus.

vf. 655. Βολίταις] Pro ipsis Bovibus ponit, ut fit: Cum viderem me vinci a Cleone, centum boves, sive becatomben sacrificare iubente.

vf. 656. ὑπερηκόνησα] In Avibus vf. 363. ὑπερακοητίσεις σύγ' ἰδὸν Νικίαν μυχγαίς. Vide ad Plutum vf. 666.

vf. 657. Τῆ δ' Ἀρροτέρα] Alludit ad votum illud, de quo Xenophon III. Exped. Cyri: εὐχόμενοι τῆ Ἀρροτέρι, ὅπως ἀν κατακόνου τ' πολέμου, τὸσαύτας χμάρων καταθύσει τῆ θεῆ· ἐπὶ δὲ εἶχον ἰκνάς ἰούειν, ἰδοῦν αὐτοῖς κατ' ἐπιούων πεντακοσίας θύειν· καὶ ἐπὶ καὶ νῦν ἀποθύσει· Postquam votum fecissent Dianae, se, quos hostes interfecissent, totidem capras Deae immolaturus esse: cum tot capras invenire non possent, visum est quatuordecim quingentas mactare; quod etiam nunc observatur. Ex Notis Kusteri.

Ibid. κατὰ χιλίων] Plutarchus in Quaest. Gr. καὶ διέφυγεν εὐχόμενος τὰ Ἀπύλλω κατ' ἐκατόμβης· Et effu-

Ut ob bonum nuncium immolentur centum boves Minervae.
Inclinabat ad illum Senatus denuo.

655 At ego animadvertens me fimo bovino victum esse,
Ducentas boves insuper addidi.

Praeterea autor eram ut Dianae mille
Capellae voverentur in crastinum,
Alofae (Sardinae) centum si veneant obolo.

660 Mentem rursus mihi advertebat Senatus.

At ille his auditis percussus nugas caepit agere.
Deinde ipsum trahebant prytanes & satellites.
Ceteri autem tumultuabantur circum apuas stantes:
Ille vero orabat ut paullulum expectarent,

665 Ut illa, quae Praeco ex Lacedaemone veniens dicturus esset,
Audiatis, *inquiens*; adest enim de pace ineunda verba facturus.
At illi uno ore omnes clamabant: (*vociferabantur*)

Jam de pace *verba fecerunt*, postquam
Senferunt apuas apud nos vili pretio venire.

670 Non opus est nobis pace: sed repat bellum

Et cum clamore jubebant prytanes abire:
Deinde transfiliabant cancellos undique.

Ego vero clam cursitans coëmebam coriandrum
Omne & porrum, quantum erat in foro.

675 Deinde ad apuas condiendas dabam illa

Indigentibus ipsis, & gratis largiebar;
Illi vero supra modum laudabant, & mihi blandiebantur
Omnes, adeo ut Senatu universo

Unius oboli coriandris ad meas partes adducto, adsim.

effugit postquam Apollini becatomben vocisset. Ex ejusdem Notis. Sic ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὸν τελείων. apud Thucydidem Lib. IV.

vf. 662. Εἰλικόν] In Eccles. vf. 258. ἢ σὺ τοξόταν ἔλκασσι, τὴν θράσυν ποτὶς; Ibid. vf. 143. Καὶ τὴν παραινὺν ἔκρινον οἱ τοξόται.

vf. 668. Νουὶ περὶ σπονδῶν;] Ita solebant Athenienses, si res ipsis meliusculè se haberent, respuere Pacem oblatam. Egrege de ea re Comicus in Pace vf. 215. ἢ δὲ αὐτὶ πράξαντ' ἀγαθὸν Ἀττικῶνικῶν, κἀλθοῖεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι, ἰδὲ γὰρ ἂν ὑμῖς εὐδὸς ἔξαπατώμεθα &c. deinde: ὁ γὰρ Χαράκλῆς ὑμῶν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων.

vf. 670. Ἄλλ' ὁ πόλεμος ἐστίν] In Lystr. vf. 129. δὲ ἂν τοῖσ' αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐστίν.

vf. 671. Τὰς πρυτάνεις ἀπύνα] In Acharn. vf. 171. τὰς θύρας ἀπύνα, πορτῖνα δ' εἰς ἑνὸς οἱ γὰρ πρυτάνεις ἄνεσι τὴν ἑκκλησίαν.

vf. 674 & 675. Τὰ τε γήτια — ταῖς ἀρούαις — ἀδύσμηλα] In Vespis vf. 493. ἢ δὲ γήτιον προσαιτῆ ταῖς ἀρούαις ἄδυσμά τι.

vf. 677. Ἵπερβόραρον] Scholiastes: Πόραρον ἱπποφόνον, ὃ ὑμῖς ποσπύζην λέγομεν. Ρορραχ, acclamabant, quod nos dicimus ποσπύζην unde Ρορρυμα, quo equifones demulcent equos. Vide ad Vespas vf. 623.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

680 ΧΟΡ. Πάντα δὴ πέφραχας, οἷα χεῖρ' ἔτ' ὀτυχῆντα·
 Εὖρε δ' ὁ πανῆργ' ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
 Μείζουσι κεκασμένοι,
 Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 ῥήμασι δ' αἰμύλοις.
 685 Ἄλλ' ὅπως ἀγωνεῖ φρόνηζε τὰ πῖ-
 λοιπ' ἄλιστα· ζυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχον ὀ-
 νους ὀπίσασαί παλάμῃ.

Ἰαμβικοί Τρίμετροι.

ΑΛΛ. Καὶ μὲν ὁ Παφλαγὼν ἔποςι παροσέρχετο,
 Ὄθων κολόκυμα, καὶ τεράτων, καὶ κυκῶν,
 690 Ὡς δὴ καταπίοδρός με. Μορμῶ δ' ἔδρασσε.

A C T U S S E C U N D I

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ.

ΚΛ. Εἰ μὴ σ' ἰππύλασαιμ', εἴ π' αὐτῶν ἐμοὶ
 Ψυδῶν εἰρήν, ἀφάπτεσιμι πανταχῆ.
 ΑΛΛ. Ἡδῆ τοῦ ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπῆταις,
 Ἀπεπυδάμισα μύθων, ἀεμκόκκυσα.
 695 ΚΛ. Οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητ' ἔαν μὴ σ' ἐπιφάγω

Ἐκ

vf. 681. Εὖρε δ' ὁ πανῆργ' ἕτερον] Homerus Hym-
 no in Mercurium, vf. 319. Ἄνταρ ἔποςι πολύμητις ἰῶν
 πολυμήχανον ἔρεν.
 ,, vf. 682. κεκασμένοι] Poëticum verbum κάζειν pro
 ,, ornare. Apud Pind. ἀγαθὰς πρακίσι κεκασμέν' id
 ,, est: Bona mente instructus. Casaubonus.
 vf. 689. Ὄθων κολόκυμα] Ποταμὸς ἀθεὶ κῦμα, Me-

tagenes apud Athenaeum VI. p. 269. Comparat Cleo-
 nem cum fluvio.

,, vf. 690. Μορμῶ τῆ δρασσε] Deest in hoc loquen-
 ,, di genere ἴσκα. Μορμῶν autem fingebatur Dea, quae
 ,, infantes devoraret. Apud Theocritum in Adoniaz.
 ,, mater plorantem infantem sic alloquitur: Μορμῶ·
 ,, δάκνη ἴσπ'· Vae tibi, mordet equum. Ex Notis Ca-
 ,, fau-

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

- 680 **C**HOR. Ita omnino rem gessisti, uti decebat hominem fortunatum:
 Invenit autem nequam ille alium nequitiis multo
 Majoribus ornatum,
 Et omnigenis dolis,
 Et verbis blandis.
- 685 Sed meditare, ut quam optime perficias re-
 liquam partem certaminis: adjutores autem nos te habere bene-
 volos scis dudum.

Jambici Senarii.

- B**OT. Quin Paphlago iste accedit,
 Propellens fluctus abruptos, & turbans, & miscens,
 690 Non secus ac si me deglutire velit. vah confidentiam!

SCENA SECUNDA.

Senarii Jambici.

CLEO, ALLANTOPOLA, POPULUS.

- C**L. Nisi te interimam, si quid veterum mihi
 Mendaciorum inest, omnibus modis intercidam.
- B**OT. Suave est mihi audire tuas minas, rideo fumos tuae jactantiae,
 Saltito mothonem, ronchisso.
- 695 **C**L. Ita me Ceres amet, nisi te exedam

Ex

" fauboni."

vf. 692. Διαπίπτει] Glossæ: διαπίπτει, intercidit. He-
 sychius; διπίπτει, ἀπίπτει.vf. 694. Ἀπευδάρισα] Scholiastes: πωδαρίζειν, ἐπι-
 τὴ ἀλλοθῶν, de saltatione. Quasi πωδαρίζειν, a πῶς,
 πωδῆ.

Ibid. Μέθωρα] Scholiastes: Φεγγίτην σὺν ὀρχήσεως'

turte saltationis genus.

Ibid. Περιεδύκωρα] Scholiastes: περιεδύκωρα, rhen-
 edum edidi; nempe vocem aliquam absconam, ad indi-
 candum contentum.,, vf. 695. Ἐαράζω] Verbum, ut Grammatici lo-
 quuntur, praegnans; pro duobus ponitur: Nisi te co-
 medero, pro, comasum ejecero. Casaub.

F I I